

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Konjsko kopito koalicije.

Sinoči smo na tem mestu svarili naše kranjske deželne poslance pred koalicijskimi zankami, katere jim nastavlja osební in politični prijatelj gospoda barona Heina, gorenjski baron, visokorodni gospod Žvegelj. In da se nismo prehiteli, to nam priča včerajšnji uvodni članek uradnega glasila gospoda barona Heina. Mi ne, pač pa morda naš uradni list, ker je prehitro pokazal — konjsko kopito tiste koalicije, ki naj bi obsenčila sedaj tudi še jedino parlamentarno mesto, na katerem ima Slovenec dosihdob večino in zategadelj tudi odločilno moč.

S tem pojavom „provincijalne“ koalicijske politike se nam je torej danes boriti in mi se v svoji rodoljubni gorečnosti za trdno nadejamo, da ne bo na skalovita tla pala naša beseda, svareča in preteča. — Toda k stvari, oziroma k včerajšnji enuncijaciji naše deželne vlade glasila! Pred vsem moramo storiti gospodoma baronoma Heinu in Žvegelju globok kompliment, da poznata svoje ljudi in da sta znala ubrati vsaj v uvodu tisto struno, ki bi utegnila najlože izvabiti odmev pri večini od narodnih volilcev voljenih naših deželnih poslancev. Nemške konservativce, te „stare in izkušene stebre“ vseh naših narodnih prizadevanj — kakor bi dejal „Slovenec“ — stavljata jim v vzgled in z veliko radostjo kažete na izjavo klerikalnega „Linzer Volksblatt“, ki je prišel do prepričanja, da koalicija ni tako napačna, kakoršno se kaže in da bi bilo najbolje, ako bi v Linškem „parlamentu“ roko v roki zastopali konservativci in liberalci modro politiko — molčanja, katero priporoča koalicijska vlada avstrijskim narodom kot jedini spas. To je pravi patrijotizem, tako kliče naš včerajšnji uradni list, tako storite tudi vi slovenski kričarji in mirna bo Slovenija, kakor je bila mirna nekoč! — Le gospodarska in zlasti „agrarno-politična“ vprašanja pretresujejo in rešujejo naj se v redutni dvorani Ljubljanski s pomočjo tiste deseterice nemških poslancev, ki vsi zastopajo interese tiste uboge kranjske obrtne družbe in tistih siromašnih veleposestnikov, katere vse žuga na meh odreti naš prevzetni gorenjski kmet, kakor smo to nedavno v svojem članku „Usmilite se kmeta“ jasno in glasno dokazali in kakor so to dokazovali in dokazali

tudi drugi slovenski listi, bodisi napredni ali klerikalni. — Gospodarsko delujmo v blagor — naroda, politično pa mirujmo — to je torej mamljivo geslo „kranjske koalicije“. Lepo geslo to, zlasti za narodno manjšino in politične modrosti ne moremo odrekatí zastopnikom te ideje, pač pa v današnjem slučaju politično — previdnost. V isti sapi nam namreč glasilo gospodov baronov Heina in Žvegelja s sicer vse hvale vredno iskrenostjo priznava, kako si tolmači centralna vlada tisti blaženi koalicijski mir, za kateri s tako verno suče svoj baronski rapir gosp. Žvegelj. — Priklonivši se namreč do tal istemu Tržaškemu mestno-deželnemu zboru, katerega je v isti sestavi grof Tasche razpustil zaradi očitnih protiaustrijskih demonstracij, piše Ljubljanski oficijozus po Dunajskem rokopisu doslovno sledeče o istrakem deželnem zboru:

„Im istranischen Landtage, wo die Spinčić und Laginja eine jungcezechische Filiale der Firma Václav, Grégr und Comp. errichtet haben, setzte es gleich zu Beginn der Session eine Demonstration ab. Die Herren Grosskroaten mögen nur achthaben, schliesslich nicht klein begeben zu müssen“.

In tedaj, ko smo prečitati te vrste, vzkripela nam je naša protikoalicijska kri, kakor nam je vzkipevala že tedaj, ko je kranjsko uradno glasilo pisarilo o priliki žalostnega stranka zoper stranko mladočeško ostreje celo, nego tista Dunajska zidovska svojat, ki že leta in leta tudi brez koalicijskega ovsa v žlici vode utaplja narod češki in slovenski. — Toda dobro, pustimo v stran državni zbor in država naša poslanca Spinčića in Laginjo; a vsak zaveden Slovenec, bodisi napreden ali klerikalni, vé in čuti v dno ogorčenega srca, da so istraki deželni poslanci — torej tudi deželni poslanca Spinčić in Laginja — pravi mučeniki za najskromnejše pravice svojega, našega naroda, in da mora imeti skalnato srce za slovenski narod, kdor se drzne kritikovati in smešiti križev politični pot takih mož doli v tužni in solzorosni Istri.

Mi glede na naše politične razmere in izkušnje izza zadnjih let nimamo prav nobenega povoda, da bi se prištevali narodnim optimistom, a toliko vendarle upamo in se nadejamo, da ni prostora za slovenskega deželnega poslanca kronovine kranj-

ske v tisti koaliciji, ki se v svojih poklicanih organih s takim brezkončnim cinizmom roga obupnemu boju za obstanek naših ubogih trpinov, naših isterskih bratov. — Res je, da redutna dvorana Ljubljanska žalibog še ni tisto mesto, na katerem se sklepa blagor ali nesreča izvenkranjskih Slovencev, a dosihdob so jim zvenele iz ust zastopnikov kranjskih Slovencev vsaj tolažilne besede in jačila jih je v trdem boju zavest, da niso sami, da se lahko oslanjajo in zidajo svojo bodočnost na trdno skalo kranjskega Slovenstva. Gorje, ako jim mine tudi ta up, ako bi sprbnela tudi ta skala! Gorje, ako bi res le še na taborih smela zveneti beseda o vseslovenski solidarnosti!

Prodiranje nejunaškega barantanja in v narodno spanje zazibajoče diplomacije v narodno politiko je narodu slovenskemu usekalo že krvavih ran dovelj in malo upanja imamo, da bi utegnili skoro v odločilne naše kroge, ali še bolje, v narod prodreti tista politična idealnost, tisti narodni šovinizem, ki nam v zgodovini narodov priča, da so vsikdar poginili le tisti narodi, ki so bili mehki, kakor je mehak lipov les. — Takega bipnega prevrata se ne nadejamo, a toliko pač upamo z vso vztrajnostjo slovenskega rodoljubja, da bo konjsko kopito koalicije, katero se je tako očitno pokazalo v včerajšnji enuncijaciji našega uradnega glasila, odplašilo od vsakega paktiranja z lisjakom Žvegeljem zlasti one slovenske poslance, katerim nič ne bo škodilo, ako nekoliko osvežijo svoj narodni renomé, na kateri itak že želi svoj prst položiti marsikateri neverui Tomaž.

In ako ima jeden ali drugi izmej teh naših deželnih poslancev po milosti naroda slovenskega svoj sedež tudi v Dunajskem parlamentu, tem bolje, kajti potem ve, da tudi kranjske deželne vlade glasilo politično ne sme kihiniti brez dovoljenja centralnega press-bureau-ja in potem bomo tem preje prepričani, da se slovenski Hohenwartovci (žalosten priimek nam je ušel tu iz peresa!) niso le v zadregi izgovarjali na velikonočne piruhe koalicijske in da jih ni volja, prodati pravic in časti svojega naroda za kako drobtinico, kak zlat križec ali makari za Kranjsko gimnazijo, — kakor je prodal Esav za skledo leče svoje prvenstvo.

LISTEK.

Izvestja muzejskega društva za Kranjsko.

Muzejsko društvo kranjsko izdalo je pred kratkim svoje navadne publikacije. Kakor znano, izhaja letos slovenski del v dvomesečnih sešitkih v obsegu 2½ tiskanih pol v osmerki in to valed sklepa lanskega občnega zbora. Maogi člani zahtevajo, naj se izdaja tudi nemški del v mesečnih ali dvomesečnih sešitkih in prepričani smo, da bode odbor tej zahtevi ustregel, ako letošnji občni zbor to sklene in se kdo ponudi za urednika, ker je ta posel zelo težaven in tudi jako siten, delavnih oseb pa vedno bolj primanjkuje.

V slovenskem delu izvestij napolnjujejo tudi letos največ prostora A. Koblarjeve „Drobtinice iz furlanskih arhivov“, ki so posebno za večje fare zanimive, a poleg teh istega pisatelja spisi: Boji na Krajinah in smaga pri Sisku, Donsek k zgodovini pošte na Kranjskem, Cesta čez Ljubelj in ljubeljski piramidi, pa Valvasor vojak. Poleg urednika in glavnega sotrudnika izvestij odlikoval se je najbolj izvrstni slovenski prirodosnanec S. Robič, župnik na Šenturški gori, ki že nad štirideset let zbira razne

prirodne kranjske dežele. Najpriljubljenejši predmeti so mu glive in mahovi, katerih je on premnogo prvi našel v naši deželi in jih naznanil učnemu svetu. Slišali pa smo mnenje strokovnjakov, da bi bil g. Robič modrejše storil, če bi bil svoj spis o „Kranjskih mahovih“ v latinskem jeziku objavil (seveda v ravnostih izvestjih), ker bi bil našel mnogo več zanimovalcev mej zunanjimi učnjaki in tudi več čestilcev muzejskih izvestij. Vse obče zanimive razprave priobčujejo se namreč dandanašnji če že ne v latinščini, pa vsaj v francoščini.

Manjše razprave so priobčili v izvestjih občeznani slovenski pisatelji: S. Rutar, J. Scheinigg, dr. Fr. Kos, K. Črnologar, Fr. Pokorn, dr. M. Murko, P. pl. Radics, Janko Barle itd., torej za začetek gotovo lepo število, kakeršno pristoja rodoljubnemu podjetju. Poleg razprav pa so prinašala izvestja še vse polno „malih zapiskov“, n. pr. o predavanjih v muzejskem društvu, o prazgodovinskih in rimskih najdbah na Kranjskem (zlasti na Magdalenski Gori pri Šmarjah), arheološka poročila iz Italije in z Grškega, o redkih pticah itd. In celo platnice so morale služiti za razne „beležke“, izmej katerih so one o hrvatskih in glagoliških listinah tako zanimive, da jim želimo prostora v glavnem, ali saj drugem delu časopisa. Če povemo še, da so pri-

nesla izvestja sedem prav čednih podob, potem smo izvestno dokazali, da je ta prvi slovenski arheološki in zgodovinski list svojo nalogo prav častno rešil ter v nas vzbudil opravičeno nado, da se bode še bolj razcvetl.*)

V nemškem jeziku izšel je zgodovinski in prirodosnanski del muzejskih izvestij. V prvem slika se nam najpoprej društveno stanje, iz katerega izvemo zanimive podatke, da šteje društvo 260 članov (mej temi 4 častne in 3 dopisujoče), torej 66 več, nego lansko leto, a slovenska „Izvestja“ plačuje vrhu tega še 77 naročnikov. V literarni zvezi je z 109 društvi (z jednim več, nego lansko

*) Izhaja pa v Ljubljani že dve leti še drug arheološki list „Argo“ v nemškem jeziku in to kljub temu, da imamo iz vrstnih arheoloških listov v nemškem jeziku v Avstriji za vse potrebe zadosti. Sicer pa je ta list nekak kuriozum. Tako piše še v naših dneh o Etruskih, „die sich in einer scheinbar so morgensgrauen Zeit in Krain etablirt haben, um ihre Ware an Mann und Weib zu bringen“, in o Pelasgih prepisuje stare knjige iz l. 1818 (najnovejša preiskavanja Mayerjeva in Busoltova [Griechische Geschichte bis zur Schlacht Chaeronea, Gotha 1893] pa trdijo, „dass das Capital über die Pelasger aus der griechischen Geschichte zu streichen ist“) in skuša dokazati, „dass die Pelasger ein phönikischer Stamm wären“; iz tega lahko vsakdo sprevidi, kake vrste je ta list.

Primorske razmere.

(Govor poslanca V. Spinčiča v 255. seji drž. zbora dne 15. decembra l. l.)

(Dalje.)

V nedeljo, dne 26. novembra 1893, čital sem v stari „Presse“ originalen dopis iz Tridenta o pasivnem iredentizmu. Tudi v Trstu se že dolgo tira pasivna iredentistična politika. „Independente“ glasila vladajoče stranke, piše o Avstriji kakor o kaki inozemski državi, stranka ta pa se volitev v drž. zbor ne udeležuje. Tudi zgodovina nekega moža in kar je z njim v zvezi pojasnjuje primorske razmere in njih razvoj. Leta 1848 je Goričan Karlo Favetti z dr. Rismondom na Travniku, imenovanem pozneje piazza grande, skusil nahujskati prebivalstvo na upor zoper Avstrijo. Kakega mišljenja so bili tedanji prebivalci Gorice, vidno je iz tega, da sta imenovana moža morala l. 1848. bežati v Italijo, sicer bi ju bilo prebivalstvo lynchovalo. Pozneje je bil Favetti amnestiran in je postal občinski tajnik v Gorici. Začetkom leta 1860. mudil se je nadvojvoda Karol Ludovik čez zimo v Gorici. Pri neki maskaradi v gledališči primerile so se protidinastične demonstracije, katere je bil Favetti prouzročil. Nadvojvoda Karol Ludovik je bil tako užaljen, da je takoj zapustil Gorico. L. 1867. je bil Favetti zaradi veleizdajskih agitacij zaprt. S pomočjo prijateljev je utekel kazni in pobegnil na Italijansko. Učakal je zopetno amnestijo in postal zopet obč. tajnik v Gorici, na katerem mestu je ostal do svoje smrti. Tedaj je premenil svojo taktiko in deloval za kulisami. Ko je umrl, izšlo so tri številke lista „Corriere di Gorizia“ s črnim robom. V jedni številki je bilo čitati: „La Tua memoria ed il Tuo esempio sara cosa sacra a noi. Il Tuo nome passerà di posterità quale simbolo di fede, di amore patria, di concordia cittadina.“ Pri pogrebu govorila sta župan dr. Maurovich in dr. Luzemberger. Te govore zaključil je list z besedami, da izhaja iz Favettijevega groba za sedanji in za bodoči rod nauk: „imitarlo“, „posnemajte ga“. — Zakaj posnemati? Gospodarski ni občini nič koristil, ker je za njegovega tajnikovanja zagazila v velike dolgove; proslavljan je bil le zaradi svojih idej, in kako so se njegove ideje razširile v Gorici, vidno je iz tega, da so se o njem, katerega je hotelo prebivalstvo leta 1848 lynchati, l. 1893 pisali taki članki, da je bil pokopan na občinske troške, da se mu je dovolila rakev pod arkadami in da je obč. zastop sklenil, imenovati neko ulico po Karlu Favettiju. Dne 28. oktobra 1893 je bil župan že interpeliran, zakaj se to še ni zgodilo.

Glede Rismonda javila je zadnja številka (81) „Rinnovamenta“ nekaj, kar je analogno Favettijevemu počenjanju.

Smrtni ostanki Rismonda, ki je l. 1848 nagovaljal k ustaji zoper Avstrijo, so se izkopali in s starega pokopališča prenesli na novo pokopališče, kjer se mu je postavil spomenik z napisom „Cittadini rammentate — Giovanni imitate“. Meščani, spominjajte se ga, — Mladenci, posnemajte ga. List „Corriere“ rekel je o tem napisu, da je „semplice, ma espressiva“, priprost ali pomemben. (Veselo in klic: Prav dobro!)

leto) po vseh deželah, kjer se nabajajo sorodna podjetja. „Matica Slovenska“ nima niti tretjine toliko literarnih zvez.

Dalje nam pripoveduje društveno poročilo, da je predavalo v minulem društvenem letu šest odbornikov v muzejski sobi za predavanja, in sicer: 26. oktobra 1892 prof. J. Schmidt o slovenskih romanjih v dolenoj Porenki; 11. novembra 1892 prof. S. Rutar o izkopinah dolžem dolenske železnice; 21. decembra 1892 prof. Voss o zgodovinskem razvitku rudninoslovja na Kranjskem, in 23. januarja 1893 ravnatelj Šubic o gorenjski kotlini nandanje vode. Vrhu tega govoril je še Jarnej Pečnik dne 25. aprila 1893 o izkopinah na Magdalenski Gori, ki so letos toliko zanimivih stvari na dan spravile, kakor morda v celi Avstriji ne. Škoda, da se drugi muzeji bolj za nje potegujejo, nego naš domači.

Prvo razpravo o nemškem oddelku zgodovinskih izvestij je spisal prof. A. Kaspret o gradu in gosposčini Soteska (Ainödt), kateri je pridejal prav dragocene prepise originalnih listin, ki se nabajajo v arhivu knezov Auerspergov. Naslednje tri razprave se pečajo z lokalno zgodovino Ljubljanske, in sicer opisuje prof. Wallner prav obširno Ljubljansko garde od XV. stoletja naprej ter Ljubljansko šolstvo pred reformami Marije Terezije, a P. pl. Radica zgodovino

Pred nekaj leti vibrare so nekega lepega dne raz stolp Goriške stolne cerkve zastave v italijanskih barvah. S časoma se je izvedelo, da jih je bil razobesil stavbeni mojster Tabai, mož, kateremu je dotlej avstrijska vlada dajala v izvrševanje največja in najvažnejša erarična dela. Prišel je sicer v zapor a s pomočjo dobrih prijateljev se mu je posrečilo, pobegniti v Italijo.

Pred letom 1886 imela je Goriška posadka navadno tudi vojaško godbo, ki je večkrat na Travniku svirala. Nekateri meščani so tedaj vedno okna zapirali, vrh tega pa se je godbi še zvižgalo in kričalo. Ko je godba nekoč pred stanovanjem vojaškega poveljnika — mislim, da je bil Lobkovic — svirala, metali so ljudje nanjo kamna. Namesto da bi se bilo skrbelo za zadoščenje, je vlada dotični polk premestila v drug kraj, v Gorico pa poslala drug polk brez godbe. Dne 10. ali 11. marca 1890 razgrajala so po Gorici petorica na nabor došlih novakov, potem pa se odpeljala v neko drugo mesto. Tam se je v neki gostilni zgodilo nekaj takega, kakor baje v Choděri restavraciji v Pragi. Kaj — tega ne smem povedati. Videl sem namreč, kako se je v odseku za izjemne naredbe o teh rečeh razpravljalo in vem, kaj se sme povedati, kaj pak ne. Črno-rumena dekoracija neke druge slike — to smem že povedati — je bila strgana in uničena, in dotičniki so uganjali take protiaustrijske reči, da je gostilničar zbežal z doma. Na podlagi to dogodbo zadevajoče novice — prej seveda oblastva niso o tej stvari nič vedela — začela se je preiskava in so bili izgreduki policijskim potem obsojeni na 100 gl. glóbe, katere se jim je pozneje še odpustila.

Več mladeničev iz raznih mest, mej njimi tudi sinovi zadnji čas tako proslavljanega Karla Favettija, utekli so na Italijansko, da se odtegnejo vojaški službi. Drugi so to storili, ko je bilo iti v Bosno v boj, ali pa celo iz Bosne. Neki mladeniči so pred več leti v nekem isterskem mestecu sneli s trafike cesarskega orla ter ga narobe obesili na neko trgovino.

Sodišče se je o tem obvestilo in sodišče je reklo, da je to navadno pobalinstvo. V nekem drugem isterskem mestu so bili pred kratkim razposlopij c. kr. uradov sneti avstrijski orli in potem zamazani. V nekem večjem primorskem mestu se je pri neki večerji, katere se je izvedlo, sedaj že precej visok uradnik, zgodilo nekaj povsem takega, kakor dne 12. avgusta 1893 baje pri Choděri v Pragi. Spomenik, postavljen v spomin 500 letnice združenja Trsta s habsburško monarhijo, stražita po dnevi dva, po noči pa štirje redarji. (Čujte! Čujte!) Mnogi prijatelji in znanci so me na to opozorili, ko sem bil zadnjič v Trstu. C. kr. uradniki, ki ne hodijo z italijanizimi se — vsaj v enem mestu, kolikor je meni znano — izžvižgavajo in psujejo ali se izživajo pešmi za njimi pojo. Primeri se celo, da ne morejo dobiti niti stanovanja, niti hrane. Neki tak uradnik je bil nekoč celih 14 dni brez tople hrane; še za demar je ni mogel dobiti. (Čujte! Čujte!) Pred par leti je neki orožnik nemške narodnosti prišel v krčmo, kjer so meščanje prepevali iredentistične pesmi in upili „Viva l' Italia“; Italijani so orožnika pozvali, naj z njimi poje in viče. Olgovoril je, da

vino grada Tivoli. Na koncu priobčuje prof. Rutar še štiri piema iz Vatikanskega arhiva (iz l. 1593) in sicer prvi dve od škofa Ivana Tavčarja o ustanovitvi jezuitskega samostana v Ljubljani, tretje o protestu kranjskih stanov proti samovoljnemu zapiranju meščanov, in četrto o pritožbi Ivana Jurija Ainchirn na sv. Očeta proti Krškemu škofu, da je dve posestvi na Kranjskem podelil protestantskemu plemiču.

Prirodopisni del izvestij prinaša na prvem mestu prekorenito razpravo prof. F. Seidla o podnebju na Kranjskem, ki obsega skoro dve tretjini vsega sešitka. Škoda, da se ni koj od začetka na to mislilo, da bi to razpravo v posebno knjigo zbrali, t. j. da bi se bilo vsaj nekaj odtisov posebej napravilo in z zaporedno stranjo zaznamovalo, ker po tem delu bodo še povpraševali. Druga razprava omenjenega dela opisuje vse do sedaj znane rudnine, katere je prof. W. Voss sestavil po znani njegovi veščini. Kot dodatek nahajamo v tem sešitku tudi višinski seznam vseh tistih krajev na Kranjskem (posebej še v Ljubljani), ki so bili dosedaj natančno merjeni in pri tehničnem nivelovanju določeni (prof. Rutar.) Če so že pokojaega Deschmanna „Höhenmessungen“, ki so naslanjalele na barometrična (niti ne na aneroid čna) opazovanja, toliko pohvale žele, utegnejo tudi te „fikсне točke“ ustrezati mareikateremu ljubitelju kranjskega domoznanstva. M. M.

peti ne zna, klicati pa ne sme. Potem so ga obmetavali s posodami in nanj zmetali celo vrečo krompirja. (Čujte! Čujte!)

Kako postopajo pri nas oblastva, se vidi mej drugim iz tega, da je društvo „Austria“ v Trstu dne 18. avgusta 1893 v proslavo rojstnega dne cesarjevega priredilo slavnost, katere so se vsa slovenska društva udeležila. Oficijozni list „L' Adria“ je to slavnost popisal, našteval vsa mogoča društva, ki so se je udeležila, le slovenska društva je popolnoma prezrl. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. januarja.

Česke vesti.

Levičarji in njihovi nemški in neseemški zavezniki začeli so pravo gonjo na mladočeško stranko. Kako daleč sega njihova podlost, vidi se iz tega, da zdaj že več ne nalagajo mladočeškim poslancem moralno odgovornost za umor vojvoda Mrve, ampak jim očitajo, da so posredno pri tem sodelovali. Sedaj javljajo, da je sodna preiskava dokazala, da je bil zaprti tajnik mladočeškega kluba Čížek v zvezi z „Omladino“, da so se mladočeški poslanci udeleževali shodov „Omladine“, zlasti dr. Herold, ter je denarno podpirali. — Ker se pravi, da je to sodna preiskava dognala, potem ni umevno, od kod so to izvedeli nemški listi. Če je kdo izdal uradno tajnost — česar pa ne verujemo — bilo bi ga kaznovali. To se doslej ni zgodilo in zategadelj tudi ni verjetno, da je tu opraviiti z resničnimi podatki, pač pa je zelo verjetno in skoro brez dvoma, da je to navadno nemško lažljivo sumničenje. Pa naj kdo še reče, da ne preseza infamnost nemških revolverskih novinarjev vse meje. — 76 veleposestnikov se pripravlja na odločen korak zoper koalicio. Ti veleposestniki so, izvzemši grofa Zdenka Kinskega in barona Leonhardija, vsi neplemenitaši. Tudi plemenitaši se organizujejo. Princ Schwarzenberg rekel je nekemu poslancu, da koalicio ni samo začasna parlamentarna zveza, ampak alijanca z veliko bodočnostjo. Plemstvo mora za to skrbeti, da se koalicio ne razbije. Koalicio ni delo posamičnikov, ampak razmer in je tako trdna, da razdobi vsak naskok.

Regulacija valute.

Finančna ministra Piener in Wekerle sta se glede nadaljevanja regulacije valute dogovorila, da je v prihodnjih dveh letih vzeti iz prometa za 200 milijonov gl. državnih not in sicer not po jeden goldinar, petakov in petdesetakov. Ta operacija se bo tako le izvršila. Država dala bo banki za 160 milijonov gl. zlata in dobila zanj za 80 milijonov srebrnih goldinarjev in za 80 milijonov bankovcev, s katerimi se bo pokupilo za 160 milijonov gl. drž. not. Ostalih 40 milijonov gl. pokrila bo vlada s tem, da izda 80 milijonov kron. — Vrh tega sta se ministra glede podaljšanja bančnega privilegija dogovorila in sklenila razširiti trgovino z devizami kot sredstvo zoper vedno preminjajoči se in rastoči ažijo.

Vnanje države.

Francosko-angleški konflikt.

Mej Francijo in Anglijo nastal je konflikt, ki ne bo brez diplomatičnih posledic, da si je nastal povsem slučajno. V Sijeri Leoni prišlo je do krvavega boja mej neko francosko in neko angleško ekspedicijo. Angleži so bili iz svoje kolonije poslali manjšo vojsko, da kaznuje vedno nemirne Sofas. Z istim namenom odpotali so tudi Francozi iz svoje kolonije ekspedicijo. Pri Warini sta se obe ekspediciji sešli. Francozi so Angleže napadli in ubili tri angleške častnike, mej njimi kapitana Lendyja, voditelja ekspedicije, in 27 mož. Angleži so voditelja francoske ekspedicije poročnika Moritza ranili in ujeli. Moritz je vsled dobljenih ran umrl, pred smrtjo pa izjavil, da je zmatral Angleže za Sofase in je zato napadel. Angleški vojaki so iz večine črnci in zato so te nesreče največ sami krivi, vsled česar tudi ni pričakovati, da bi ta konflikt imel kake posebne posledice.

Revolucija v Italiji.

Vladna odločnost je prouzročila, da je izvzemši malih rabuk, nastal na Siciliji zopet mir, če so častnikarska poročila sploh resnična. General Morra izdal je proklamacijo, v kateri apelira na prebivalstvo naj se umiri in naj pomaga udušiti upor ter kaznovati prouzročitelje. Tudi čez morje je že zletela iskra upornosti. V Kalabriji se očitno nekaj pripravlja. Agitacija je velika; v Colonnii, v Gallicu, in v nekaterih drugih mestecih bili so že prav resni izgredi, takisto v Rmu in v Neapolju. Vlada je, boječ se, da bi se revolucija razširila, sklicala pod orožje celo prvo kategorijo rezervistov in berzallerjev in to iz 37 okrajev. Italijanski listi javljajo, da se je že dlje časa iz inozemstva pošiljalo orožje v Italijo. Takisto izrekajo domnevanje, da je vse te izgrede prouzročil mejnarodni socijalizem. Faktum je, da so nemški socijalisti zadnji čas mnogo denarjev poslali na Sicilijo. V Parizu živi anarhist, bivši poslanec Amilcare Cipriani namerava baje s par sto somišljenikov odpotovati na Sicilijo in se postaviti ustašem na čelo.

Dopisi.

Iz Cerknice, 8. januarja. [Izv. dop.] (Naša novoletnica.) Ob novem letu je navada pošiljati si prijateljem in znancem čestitke in darila. Tudi naš prijazen trg dobil je od vlade letos lepo novoletno darilo, katerega smo jako veseli. Otvorila sta se namreč s 1. januarjem c. kr. sodišče in davkarski urad. Dolgo vrsto let se je na kompetentnih mestih trkalo in prosilo, naj bi se Cerknica ločila od Logaške ter zanj ustanovila posebno sodišče, in slednjič so se nam vendar prošnje uslišale in želje uresničile. Zgodila se je s tem Cerknici dobrota neprecenljive vrednosti in še pozni potomci bodo vedeli hvalo možem, ki so pomagali bodisi s svojo vztrajnostjo ali pa dobrohotnostjo do te ustanovitve. Novega leta dan, kot dan otvoritve uradov, udeležilo se je novo uradništvo z občinskim odborom slovesne sv. maše, katero je daroval dekan gosp. Kunstelj. Trg je bil okičen z zastavami in pokanje topičev oznanjevalo je izredni praznik. Včeraj pa se je zbral v gostilni gosp. Schiave cvet Cerkniškega in okoliškega prebivalstva, koder se je vršil slavnostni banket. Zbrana je bila okoli mize družba odličnih mož, kakoršne gotovo Cerknica še ni videla. Počastili so nas s svojim pohodom unanji gospodje: g. Kočevar, dež. sodišča predsednik, g. okr. glavar Delcot, c. kr. davkarja iz Logatca in Loža. Zbrani pa so bili tudi domači gospodje v obitem številu, kakor novi gg. uradniki, g. župan z občinskimi odborniki, duhovščina, učiteljstvo, načelnik cestnega odbora g. Sebenikar, načelnik železniške postaje na Rakeku in drugi odlični gospodje iz Cerknice in okolice. Kakor običajno, se je tudi pri nas napivalo pri banketu, in sicer je prvi napil gosp. župan I. Žitnik presvitlему cesarju, čegar milosti se ima Cerknica v prvi vrsti zahvaliti na pridobitvi c. kr. uradov. Družba zakliče na to trikrat „Slava“. Na to napivali so po vrsti: g. Kočevar občini Cerknici, g. podžupan Cerkniški Jos. Milavec g. Kočevarju, g. dekan Fr. Kunstelj okr. glavarju, g. Šerko novim gg. uradnikom, g. Zagorjan duhovščini, g. okr. sodnik Nedog na vse občinstvo, g. davkar Kožar občini in županu, g. Premrov učiteljstvu. Mej tem došel je telegram od g. prof. Gerbiča, tukajšnjega rojaka v pozdrav zbrane družbe. Čuli smo mnogo lepih in resničnih besed, a čas je potekel in začeli smo se razhajati. Novo-ustanovljeni uradi pa, upamo, ostanejo za vedno pri nas in od njih bo imela Cerknica in nje okolica največ koristi — v gmotnem kakor v moralnem oziru.

Slovenska Matica.

97. odborovala seja dne 21. decembra 1893.

(Konec.)

96. Sila Ignacij, posestnik v Trebnjem. 97. Strnšek Franc, c. kr. notar v Ložu. 98. Strnad Marica, učiteljica v Št. Jurju ob južni železnici. 99. Supan Franc, učitelj v Brežicah. 100. Dr. Šebesta Josip, obč. zdravnik v Podgradu. 101. Šega Ivan, učitelj v Spodnjem Logatcu. 102. Šepetavec Josip, trgovec v Idriji. 103. Šetina Franc, učitelj na Ponikvi. 104. Šferer Ivan, kaplan v Hrušici. 105. Šinkovec Karol, c. kr. sod. kancelist v Idriji. 106. Širaj Andrej, bogoslovec v Ljubljani. 107. Škofic Alojzij, pos. sin v Št. Vidu pri Brdu. 108. Šobor Alojzij, kaplan v Pisečah. 109. Šola ljudska v Spodnjem Logatcu. 110. Štoka Jakob, odv. uradnik v Kontovelju. 111. Šuštar Ivan, župnik v Svecih. 112. Traven Franc, bogoslovec v Ljubljani. 113. Treven Ivan, župnik pri Sv. Ivanu. 114. Trost Franc, učitelj v Vodicah. 115. Tistenjak Ernest, bogoslovec v Mariboru. 116. Turk Josip, nadučitelj v Begunjah. 117. Varlec Franc, trgovec v Brežicah. 118. Vernja Ida, učiteljica v Rfenbergu. 120. Vidic Ignacij, trgovec v Petelinjah. 121. Vidmar Ivan, trgovec v Črnem Vrhu nad Idrijo. 122. Vodusek Andrej, župnik v Vojniku. 123. Vogelnik Ivan, c. kr. učitelj v Idriji. 124. Vondrašek Václav, kaplan v Št. Jerneju. 125. Vovk Anton, posestnik v Gradu. 126. Walter Primož, zvest. „Slavije“ v Čini. 127. Warmut Ivan, kaplan pri fari na Jezeru. 128. Zdravec Jakob, trž. sin, v Središču. 129. Zajec Rudolf, štud. techn. na Dunaju. 130. Zevnik Mihael, posestnik v Zupelovci. 131. Zrako Gašpar, bogoslovec v Mariboru. 132. Zupan Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 133. Zupančič Franja, učiteljica v Kobaridu. 134. Žavbi Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 135. Žmavc Josip ml., posestnik v Zlogonskem. 136. Žnidaršič Andrej ml., vikar v Oseku. 137. Žnidaršič Franc, kr. velike realke profesor v Zagrebu.

C. Dijaki-naročniki:

1. Abram Anton, gimnazijec v Ljubljani. 2. Bončar Anton, gimnazijec v Ljubljani. 3. Brumat Miroslav, dijak v Gorici. 4. Kajzelj Alojzij, realce v Ljubljani. 5. Kušic Ivan, gimnazijec v Ljubljani. 6. Košir Ivan, gimnazijec v Ljubljani. 7. Kržišnik Jurij,

gimnazijec v Ljubljani. 8. Novak Franc, gimnazijec v Ljubljani. 9. Pengov Franc, gimnazijec v Ljubljani. 10. Petrič Ivan, gimnazijec v Ljubljani. 11. Šega Ignacij, realce v Ljubljani. 12. Valjavec Pavl, gimnazijec v Ljubljani. 13. Zaplotnik Ivan, gimnazijec v Ljubljani.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski.) Današnja seja, ki je trajala do 1. ure popoldne, bila je povsem stvarna in so se rešili in odobrili razni računski sklepi in proračuni. Početkom se je spominjal deželni glavar Detela s toplimi besedami umrlega novovoljenega deželnega poslanca Jurija Kraigherja. Izmej rešenih prošelj naj omenimo ono dram. društva, kateremu se je dovolila vrhu že dovoljene podpore za l. 1893. še izredna podpora 1000 gld. iz višjega skupila za lože, v proračun za l. 1894, pa se je stavila v istem naslovu podpora 2000 gld. Obširneje poročilo prijavimo jutri. Prihodnja seja bode v petek dne 12. t. m.

— („Narodna čitalnica“ v Ljubljani) priredi dne 20. prosinca 1894 sijajni „Vodnikov ples“. Delajo se vsestranske priprave in odbor se trudi z vsemi močmi, da se bode letošnji Vodnikov ples odlikoval s posebnim sijajem. Zelo ukusna vabila prično se razpošiljati te dni in velja vsako vabilo ob enem za vstopnico. Da se ustreže občni želji, vršil se bode letos Vodnikov ples v mestu starih strelščah. Skrbjeno je tudi že za jako fino izdelana „damska darila“ in je odbor tudi naročil primernih šopkov za gg. plesalce. Ker je „Vodnikov ples“ v letošnjem kratkem predpustu jedina večja čitalnična veselica in ker obeta ista, če smemo soditi po vršečih se pripravah, postati jedna prvih in najelegantnejših predpustnih zabav, potem je pač pričakovati, da se bode slavno narodno občinstvo odborovemu vabilu čim najmnogobrojeje odzvalo.

— (Predzrna samovoljnost.) Minoli teden poslal je g. M. Kunc iz Ljubljane pismo z razločno, a samo slovenski pisanim naslovom: „... pri Sv. Lovrencu v Pušcavi, Štajersko“. Ker je bilo pismo jako nujno, pričakoval je včeraj odgovora, a mestu tega dostavila mu je pošta odposlano pismo, na katerem je bilo zapisano „Deutsche Uebersetzung nothwendig — daher retour“. Ker se je g. Kuncu mudilo, da dobi adresat pismo, četudi morda prepozno, zapisal je na pismo ime kraja tudi v nemškem jeziku, mi pa se usojamo prositi slovenske poslance štajerske, da bi to stvar spravili na primernem kraju v razgovor. Tako daleč pa menda vendar še nismo, da bi si vsak pri pošti službujoci nemškutarček smel dovoljevati take šale.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista sta poslala: Iz Kranja g. Juraj Režek 20 kron, katere so zložili ob slovesu g. Hoenig-Schmieda iz Kranja njegovi prijatelji. — Iz Ilirske Bistrice gosp. J. Tomšič 2 kroni. Skupaj 22 kron, katere izročimo vodstvu. (Izkaz darovalcev iz Št. Vida nad Cerknico 14 kron in od Sv. Križa pri Litiji moramo odložiti za jutri.) Živili rodoljubni darovalci in njihovi nasledniki!

— (Slovenski umetnik v tujini.) Naš rojak g. F. Pogačnik, ki je že nekaj let pod imenom Naval engaziran pri nemški operi v Frankfurtu in o katerem smo večkrat tudi mi prijavili jako laskave ocene njegovega umetniškega delovanja, nastopil je te dni v prvič v naslovni partiji opere „Faust“ in se razni časniki izražajo prav pohvalno o izbornem umetniškem ukusu njegovem ter pravijo, da je bil njegov Faust sijajen, da ima glas njegov posebno v višini čudovito milobo, kakoršno je čuti le redko kedaj. Kot igralec bil je plemenit in ogajevit, vitešk in je prekosil vsa pričakovanja. Občinstvo ga je odlikovalo z burnim aplavzom. Istotako se je dopadel kot „Tonio“ v operi „Regimentstochter“. Kot član na Nemškem slavnoznanega „Frankfurter-Vocalquartett“ (sopran, alt, tenor, bas) ki priredi vsako leto v Frankfurtu 3 koncerte in sodeluje pri oratorijih po vseh večjih mestih na Nemškem, si je naš rojak pridobil mnogo slave. Dne 20. t. m. poda se g. Naval s tem kvartetom na umetniški tournee, ki se pričinja v Kielu in dovrši v Berlinu in bode trajal 14 dni.

— (Zima) kraljuje od novega leta z vso strogo in je bila za polja in vrtove tem bolj škodljiva, ker ni bilo nič snega. Zadnje dni pa je zapadel sneg v toliko, da je zemlja pokrita z snežno odejo in so polja vsaj nekoliko zavarovana proti silnemu mrazu. V Zagrebu in drugih južnih krajih

našega cesarstva je bil te dni tudi hud mraz, tako v Trstu in na Reki, kjer je brila silna burja in naredila mnogo škode. Na Krasu bila je posebno huda in se je bati zametov. Vsa Istra je pokrita s snegom in vlaki dohajajo deloma jako zakasneni. Tudi v Trstu padlo je precej snega.

— (Na včerajšnji mesečni živinski semenj) prignalo se je 359 konj in volov, 155 krav in 36 telet, vkupe torej 550 glav. Kupčija je bila srednja, ker za govejo živino ni bilo usanih kupcev. Za konje je pač došlo nekaj unanjih kupcev, a ker prignano blago ni bilo nič kaj prida, se tudi kupčija ni razvila.

— (Zdravstveno stanje.) Davica v občini Gorje je skoro popolnoma ponehala in so samo še 3 otroci bolni, tudi dušljivi kašelj ponehuje v občini Dovje in je le še 14 otrok bolnih. V Bohinjski srednji vasi sta zboleli 2 osebi za osepnicami. V Begunjah je zbolelo v tamošnji kaznilnici 40 žensk za hripo, izmej katerih jih je 10 ozdravelo.

— (Narodna čitalnica v Novem Mestu.) kateri je predsednik g. dr. Jak. Šegula, štela je v minulem letu 99 članov in 2 častna člana. V predpustnem času priredi dne 20. t. m. Vodnikovo svečanost in dne 6. februarja maskarado. Ravno kar razpošilja svoje letno poročilo.

— (Veselica.) Podčastniki c. in kr. dragonskega polka Nikolaj I. car ruski št. 5 priredé dne 7. prosinca 1894 v prostorih gospoda Neuholda v Slovenski Bistrici venček. Godba vojaška 27. pešpolka. S posebnim veseljem beležimo, da so se izdala slovenska vabila.

— (Obstreljen vojak.) Pri zalogi smodnika v Celjski okolici bil je na straži stoječi vojak nedavno po noči obstreljen. Sum leti na nečega konjaškega hlapca, katerega so dejali pod ključ.

— (Samomor.) Na čuden način usmrtil se je nedavno na nekem travniku pri Trbovljah delavec Janez Zakovšek. Sedel je na patrono dinamita in jo zažgal. Ker se mu je že dlje časa mešalo, je bržkone samomor izvršil pri zmedeni pameti.

— (Iz Prvačine) na Goriškem se nam poroča, da so tamošnje rodoljubkinje osnovale žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Osnovni odbor je deloval resno na to, da je pridobil veliko družabnic. Pravila se v kratkem predlože vladi v potrjenje. Slava vrlim osnovateljicam! Naj bi našle mnogo posnemovalk!

— (Staroslovensko liturgijo) uvedel je č. g. monsignor Fr. Volarič v vsej Krški škofiji (na kvarnerskih otokih). Posluževalo se bode v Rimu dotiskanega novega misala in obrednika.

— (Popravek.) V včerajšnjem dopisu: „Iz Šške“, naj se predzadnji stavek tako čita: „V ta namen si je pri blagih tukajšnjih in Ljubljanskih dobrotnikih, da celo iz daljne Slavonije“ itd.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Sneg in zima v Italiji.) Ne samo pri nas, nego v mnogo bolj južnih krajih Italije bilo je minule dni obilo snega in mraza. Po vsej Italiji, gornji in srednji, padlo je mnogo snega in je bil na raznih krajih vsled snežnih zametov železniški promet popolnoma nemogoč.

* (Štrajk gledališkega orkestra.) Člani orkestra češkega narodnega gledališča v Pragi uprizarili so te dni strajk, ker se jim ni izpolnila želja, da se poboljšajo plače. Zboljšale so se sicer posamičnim, a vsem se ni moglo ustreči. Niti seje gledališkega konsorcija niso hoteli čakati ter so takoj prenehali svoje delovanje. Vodstvo gledališča jih je javno pozvalo, da do gotovega dne zopet prično izvrševati svoje dolžnosti, drugače se smatrajo kot odpuščeni. Ustreglo se je željam orkestrskih članov, v kolikor to dopuščajo finančne razmere ter zvišalo plače za 3000 gld. na leto, orkester pa je zahteval mnogo več, kar ni moč izpolniti.

* (Ogenj na gledališču.) Koliko nesreča. odvrne pri gledaliških požarih hladna kri merodajnih organov, pokazalo se je te dni v Berlinu. V Friederik-Viljemskem gledališču unela se je mej predstavo neka dekoracija in začela s plamenom goreti. Mej zborom na odru in mej občinstvom nastala je silna zmešnjava. Režiser Epstein pomiril je občinstvo s tem, da je dal takoj železno zagrinjalo spustiti, direktor Dürrer pa je pripravil s pomirljivimi besedami občinstvo do tega, da je mirno obsedelo. Tako se je odvrgla velika nesreča, predstava pa se je kmalu potem nadaljevala.

* (Mraz in zima v Nemčiji.) Da je v severnih krajih, posebno v Nemčiji, nastal hud mraz, je pač naravna stvar. V mnogih krajih je padla temperatura na 20° pod ničlo. V Berlinu je več oseb zmrznilo. Železniški vlaki dohajajo jako neradno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Poreč 9. januarja. Hrvatski in slovenski poslanci se včerajšnje seje dež. zbora niso udeležili.

Dunaj 9. januarja. Dež. zbor dolenjeavstrijski odklonil je Schneiderjev predlog, naj se za deželno knjižnico nabavi talmud.

Praga 9. januarja. V dež. zboru protestiral Vašaty, da bi ne bilo dovoljeno pismene predloge obširno utemeljevati. Palffy podal proti-protest. Princ Schwarzenberg izstopil je iz parlamentarne komisije. Masaryk preklical svojo kandidaturu za drž. zbor.

Belgrad 9. januarja. Pasić pride iz Peterburga dne 25. t. m. in prevzame predsedstvo narodne skupščine.

Rim 9. januarja. Včeraj izvršila je policija jako mnogo hišnih preiskav. V Turinskih ulicah našla je v neki krčmi 10.000 izvodov nekega revolucionarnega manifesta, zapisek orožja, katero pa se še ni našlo, potem zapisek že vrženih bomb in tistih, katere je v Rimu šele vreči, kakor zaznambo krajev, kjer jih je vreči.

Rim 9. januarja. General Morra je ukazal ustanoviti troje vojnih sodišč.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnoge sedenja in napornega duševnega dela je upravn. neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „MOLL-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajo in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, za-znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (16—1)

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 35. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 563

V sredo, dne 10. januarja 1894.

Tretjkrat:

Čarostrelec.

Romantiška opera v 3 dejanjih. Spisal Fran Kind. Uglasbil K. M. Weber. Preložil A. Funtek. Kapelnik g. prof. Fran Gerbič. Uprizoril režiser g. Josip Noll.

Nove dekoracije v „Volčjem brezduhu“ priredil gledališki mojster g. A. Bittner.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijev št. 27.

Ustoppina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld., od IV. do VIII. vrste 90 kr., od IX. do XI. vrste 80 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 70 kr., II. vrste 60 kr., III. vrste 50 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustoppina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustoppice 30 kr. — Galerijski stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustoppice se dobivajo v stari čitalniški trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. **V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.**

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v soboto, dne 13. januarja 1894.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 3 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

4. januarja: Aleksander Reiprich, umirovlj. želez. uradnik, 79 let, Turjaški trg št. 2. — Egid Živalič, posestnik, 28 let, Streliške ulice št. 13. — Liza Cunder, kramarica, 75 let, Poljanska cesta št. 66. — Reza Marn, ribčeva žena, 85 let, Kravja dolina št. 11.

5. januarja: Ivan Valenčič, mizar, 45 let, Kravja dolina št. 11.

6. januarja: Frančiška Balant, delavčeva hči, 1 1/2 meseca, Trnška cesta št. 39. — Valentina Trost, uradnega sluga hči, 3 leta, Križevniške ulice št. 18. — Marija Colnar, delavka, 29 let, Kolesijske ulice št. 14. — Miklavž Škafar, gostač, 75 let, Črna vas št. 48. — Emilja Kanc, majorjeva udova, 73 let, Gospodske ulice št. 17.

7. januarja: Helena Zebal, zasobnica, 89 1/2 let, Kna flove ulice št. 4. — Jožef Lukli, delavčev sin, 6 let, Streliške ulice št. 11. — Janez Gole, gostač, 56 let, Kravja dolina št. 11.

V deželni bolnici:

5. januarja: Anton Plankar, gostač, 67 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. jan.	7. zjutraj	738.6 mm.	-6.8° C	sl. vzh.	obl.	0.60 mm.
	2. popol.	739.0 mm.	-4.6° C	sl. svz.	obl.	snega.
	9. zvečer	741.3 mm.	-4.8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura -5.4°, za 2-8' pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 " "
Avstrijska zlata renta	119 " 20 "
Avstrijska krona renta 4%	97 " "
Ogerska zlata renta 4%	116 " 80 "
Ogerska krona renta 4%	95 " "
Avstro-ogerske bančne delnice	1040 " "
Kreditne delnice	356 " "
London vista	124 " 10 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 " 87 1/2 "
20 mark	12 " 17 "
20 frankov	9 " 86 "
Italijanski bankovci	48 " 75 "
C. kr. cekini	5 " 83 "

Dne 8. januarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195 " 25 "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " "
Zemlj. obd. avst. 4 1/2% zlati zast. listi	121 " 75 "
Kreditne srečke po 100 gld.	194 " "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 50 "
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	154 " 25 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	276 " "
Papirnat rubelj	1 " 32 1/2 "

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in častiti duhovščini, ki so mej boleznijo in o pri-liki smrti naše nepozabne matere, gospé

Marije Suša rojene Zelen

svoje sočutje in dragi pokojnici zadnjo čast izkazali, izrekamo tem potom svojo najtoplejšo zahvalo.

V Senožecah, dne 7. januarja 1894.

(52)

Žalujoči ostali.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po nočt. osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Egra, Francove varo, Karlove varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. shtetraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Breginje, Ouh, Genavo, Paris, Lino, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Egra, Francove varo, Karlove varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. shtetraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyru, Zell na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 12. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyru, Zell na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. shtetraj osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 35 min. shtetraj v Kočevje.

" 12. " 00 " popoldne " "

" 6. " 10 " shtetraj " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 10 min. shtetraj iz Kočevja.

" 1. " 01 " popoldne " "

" 8. " 46 " shtetraj " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. shtetraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " "

" 6. " 50 " shtetraj " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 min. shtetraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne " "

" 6. " 30 " shtetraj " "

4-6)

Čvrst učenec

se vzprejme takoj v specerijsko prodajalnico

Jer. Reitz-a

(80-1)

v Ljubljani, v Kravji dolini, kjer bi imel tudi hrano.

Pozor gostilničarji!

(2-3)

Oddelek domače godbe na lok

(Streich-Musik) naj si bode v mestu ali na deželi, katera ima potrebno dovoljenje od deželne vlade in mestnega magistrata, se priporoča gg. gostilničarjem za predpustno dobo. **Franjo Vrtnik, Rimska cesta štev. 1.**

Prodaja hiše.

Hiša št. 18 na Resljevi cesti z vrtom, gospodarskimi poslopji in njivo, se prodaja iz praste roke. — Povpraša naj se istotam. (5-3)

Knjigovodja

vešč slovenskega in nemškega jezika, samostojen ter z dobriimi spičali **vzprejme se takoj.**

Ponudbe vzprejme iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda.“ (17-2)

— Za pridnoui —

bezecných padělků žadej vřdy

TINCT. CAPSICI COMPOS.

(PAIN-EXPELLER)

„kot von“ a odmitni každou krabici bez kotvy jakožto nepravou!

Antonija Kraigher naznanja v svojem in v imenu

svojih otrok in sorodnikov prežalostno vest, da je njen pre-ljubljeni in nepozabni soprog, gospod

Jurij Kraigher

deželni poslanec, podžupan, posestnik in trgovec v Hrašah

danes ob 1/26. uri zjutraj, previden s sv. zakramenti za umi-rajoče, v 34. letu svoje starosti, po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega ranjcega preneslo se bode v nedeljo, 7. t. m., ob 1/29. uri zjutraj na pokopališče v Hrenovicah.

Sv. maša se bode brala za ranjcega v farni cerkvi Hre-noviški.

Predragega pokojnika priporočamo v blag spomin in mo-litev. (52)

Hraše pri Postojini, dne 5. januarja 1894.

Zahvala.

Za mnoge izraze tolažilnega sočutja mej boleznijo in o smrti nepozabnega gospoda

Jurija Kraigher-ja

deželnega poslanca i. t. d.

za častno in številno spremstvo pokojnika k večnemu počitku izrekamo tem potom vsem udeležnikom, oso-bito veleslavnemu deželnemu odboru, Slovenskemu društvu, Postojinskemu gasilnemu društvu, čitalnici in pevcem za ginljive nagrobnice, nadalje za darovane vence našo najtoplejšo zahvalo.

(52)

Žalujoči ostali.